

افق های روشن برای یک برند فاخر ایرانی به نام پتاس سازان



مهندس مصطفی دستمرد در گفتگوی اختصاصی با گروه مدیران طلایی چنین اظهار داشت:

شهرستان گناباد علی رغم مشکلات و موانع موجود، به لحاظ ظرفیت های کشاورزی، معادن و صنعت دام و طیور از جایگاه خاصی برخوردار بوده و برای سرمایه گذاری بسیار مستعد می باشد. حال سوال این است که با وجود این جاذبه ها، چرا بسیاری از سرمایه گذاران و افراد متمول بومی حاضر به ورود و سرمایه گذاری در این منطقه نمی باشند؟ آیا سرمایه گذاری در این منطقه فاقد توجیه اقتصادی است؟ آیا بعد مسافت تا مرکز استان و بازارهای هدف باعث شده است که این منطقه از رونق اقتصادی مورد انتظار فاصله داشته باشد؟ آیا بانک ها و موسسات مالی شهرستان، آن طور که انتظار می رود از صنایع و واحدهای تولیدی حمایت نمی کنند؟ آیا فعالیت در شهرهای کوچک و وجود برخی از تنگ نظری ها عامل باز دارنده رشد و توسعه شهرستان هایی همچون گناباد می باشد؟ اگر چه پاسخ به این سوالات نیاز به کار کارشناسی و تحلیل های تخصصی دارد اما آنچه برای من که سال ها در عرصه تولید فعالیت دارم، مسجل شده، این است که همه موارد فوق کم یا زیاد در کندی رشد و توسعه منطقه تاثیر گذار است اما یک واقعیت را نباید انکار کرد و آن اینکه: مسئولین محترم شهرستان از جمله امام جمعه معزز، نماینده محترم مردم منطقه در مجلس شورای اسلامی، فرماندار محترم و سایر مسئولین، تعامل و ارتباط خوبی با شرکت پتاس سازان داشته و تلاش های مستمری تا امروز انجام داده اند و ما قدردان پیگیری های دلسوزانه این عزیزان هستیم، اما متأسفانه هنوز نتایج محسوسی حاصل نشده است. پیشنهاد من این است که هم مسئولین گرانقدر پیگیری های خود را تا حصول نتیجه دنبال نمایند و هم سرمایه گذاران شهرستان، سایر سرمایه گذاران را دعوت به سرمایه گذاری نمایند.

ضمن تشکر از همراهی جنابعالی در این گفتگو، لطفاً خود را بیشتر معرفی نمایید:

من متولد ۱۳۶۱ در گناباد هستم، از بدو تولد تا پایان دوره دبیرستان در گناباد بوده ام، برای ادامه تحصیل در رشته کارشناسی ریاضی به تربت حیدریه رفتم و لیسانس گرفتم و دوباره برای ادامه تحصیل در مقطع کارشناسی ارشد به گناباد برگشتم و در رشته ریاضی و گرایش ریاضی کاربردی تحقیق در عملیات، ادامه تحصیل دادم. بعد از تحصیلات دانشگاهی حدود سه سال معلم بودم. (یک سال سرباز معلم و دو سال در زاوه تربت حیدریه معلم حق التدریس بودم).

از پدر بزرگوار خود و فعالیت ها و سمت های ایشان بگویید:

پدر بزرگوارم در تمامی لحظات زندگی ام به عنوان یار و یاور قابل اتکا و بزرگ ترین پشتوانه تاثیر به سزایی در رشد و تربیت و موفقیت های من داشته و همواره به من میدان عمل می دادند تا بتوانم استعداد و توانمندی های خود را شناسایی و از آن ها در جهت ساختن آینده خود استفاده نمایم. زمانی که دانشجو بودم پدر باز نشسته شدند. ایشان دارای دیپلم ریاضی می باشند و سال ها

به عنوان یکی از مدیران بنگاه های توسعه ماشین های کشاورزی خراسان فعالیت نموده اند.

قبل از تاسیس کارخانه در چه شغلی مشغول فعالیت بوده اید:

قبلاً کارمند شهرداری بودم، در سال ۱۳۸۹ فعالیت را در شهرداری شروع کردم و در سال ۱۳۹۸ در سومین سال راه اندازی کارخانه، تصمیم گرفتم تمام توان خود را بر روی مبحث تولید معطوف و متمرکز کنم و از خدمت در شهرداری انصراف دادم.

چه عاملی باعث شد جنابعالی به سمت تولید محصولی خاص به نام کود شیمیایی سولفات پتاسیم روی بیاورید:

آقای دکتر وزین دارای تحصیلات در رشته کشاورزی و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد بودند، یک دفتر فروش کود داشتند و تولید کننده کود های ترکیبی بودند. من به دلیل همسایگی با ایشان سابقه دوستی دیرینه داشتم و در کار به ایشان کمک می کردم. آن زمان در مبحث تولید سولفات پتاسیم فعالیت داشتند و این نوع کود در بازار به ندرت یافت می شد و واردات آن به علت گرانی محصول، توجیه اقتصادی نداشت. در آن زمان یعنی سال ۹۴، من

به ایشان پیشنهاد دادم که به هر قیمتی شده باید این کود را خودمان در داخل کشور تولید کنیم. از اوایل سال ۹۴ تا آخر سال ۹۴ تحقیقات گسترده ای را آغاز نمودم و نتایج امیدوار کننده ای حاصل شد. در داخل کشور با چند نفر از ماشین سازهای منطقه و با شخصی به نام آقای فرهادی که یکی از کارخانه دارهای مطرح تهران با برند مروارید باران بودند، وارد مذاکره شدم و رایزنی هایی را هم با متخصصین و کارشناسانی از کشور چین آغاز نمودم و سرانجام پس طی پروسه های زمانی و مراحل متعدد، این توفیق حاصل شد تا این محصول استراتژیک را تولید و روانه بازار نمایم.

از مشکلات و کمبود های خود در حوزه تولید بگویید:

من خیلی عادت به گلایه کردن ندارم مگر اینکه تمام راه ها بسته و عرصه فعالیت بر ما سخت شود. مهمترین مشکل امروز ما تهیه مواد اولیه است، متأسفانه با منابع محدودی در کشور مواجه هستیم. در تهیه مواد اولیه ای همچون: پتاسه ها و کلرید پتاسیم در کل کشور فقط یک منبع در خورو بیابانک داریم که مواد این منبع با توجه به تولید پایین آن پاسخگوی نیاز کشور

نمی باشد. اگر می خواهیم محصولات ما متمایز باشد و کشاورز دغدغه اش تولید محصولات کشاورزی با کیفیت باشد تا بتواند در بازارهای داخلی و برون مرزی در کورس رقابت باقی بماند، چرا بحث خلوص مطرح می شود؟ وقتی کود های کشاورزی موجود در بازار با قیمت بالایی عرضه شود، کشاورز به جای استفاده از خاک، محلول پاشی را که از نظر اقتصادی مقرون به صرفه تر می باشد انتخاب می کند. یکی از بزرگترین مشکلات ما کمبود نقدینگی است. ما باید جنس دلاری وارد کنیم و بار تا به دست ما می رسد حدود دو ماه زمان می برد بعد از آن هم تا زمانی که وارد کارخانه و تولید شود، سه تا شش ماه زمان می برد و شاید بالغ بر پنجاه میلیارد تومان هم گردش مالی نیاز داریم.

اشاره ای به نقاط افتراق و مقایسه کود های داخلی و خارجی داشته باشید:

میزان حلالیت پودر های خارجی بسیار بالاست. پودر هایی که در ایران تولید می شود ۸۵، ۹۰ و ۹۵ گرم بر لیتر حلالیت دارد، اما محصولات مرغوب و با کیفیت خارجی ۱۱۵ گرم بر لیتر حلالیت دارد. استاندارد میزان کلر در کشور ما ۵/۲ درصد است. ما در این

مباحث فاصله زیادی با آنها (کشور های اروپایی مثل هلند، بلژیک و...) داریم و میزان حلالیت محصولات آن ها بسیار بیشتر از محصولات ماست.

بین کشورهای جهان کدام کشور ها در صنعت تولید کود های کشاورزی مطرح می باشند؟

محصولات با کیفیت کشورهای اروپایی نظیر هلند و بلژیک سالها بود که به ایران وارد می شد اما بعد از تحریم ها میزان واردات کمتر شده و قیمت ها بالاتر رفته است. به علت بالا رفتن قیمت ها تصمیم گرفتیم به سمت تولید مواد اولیه با کیفیت برویم. لازمه تولید مواد اولیه خوب این است که سرس خوبی داشته باشیم. البته بر اساس شواهد موجود ما در کشور عزیزمان معادن و منابع سرس در منطقه جابهار وجود دارد اما متأسفانه هنوز کشف نشده اند.

این ماده اولیه که با خلاء آن مواجه هستیم و باید از خارج وارد بشود، چند درصد از محصول شما را تشکیل می دهد؟

۹۰ درصد نیاز ما همین ماده سرس است که موجود نیست. یک محصول دیگر اسید سولفوریک وجود دارد که

با توجه به وجود منابع فراوان گوگرد در کشور، اسید سولفوریک هم به تبع آن زیاد است و جای نگرانی نیست. ما می خواهیم برای آینده گام های اساسی در مبحث تولید کود شیمیایی سولفات پتاسیم برداریم اما در چند سال آینده به طور قطع با رویه موجود، با کمبود پتاسیم مواجه خواهیم بود. البته دولت برای رفع این مشکل با جدیت در حال رایزنی و برنامه ریزی است که امیدوارم در آینده نزدیک خبر های خوبی به گوش برسد. یکی از راه حل ها، ارتباط و تعامل با کشور ازبکستان است که دارای منابعی است که می تواند مشکلات ما تولید کنندگان را تا حدودی رفع نماید. ما امروز در شرایطی هستیم که می توانیم با تحقیقات بیشتر و همت والا تر به این منبع غنی دست یابیم. تا امروز کمتر فردی به طور جدی این موضوع را دنبال نموده است اما یکی از چهره های مطرح علمی کشور با تحصیلات دکتری از دانشگاه صنعتی شریف که در نمایشگاه تهران با ایشان آشنا شدم، اظهار داشتند که در این مقوله تحقیقاتی داشته و چند محل و نقطه را نیز انتخاب کرده بودند، اما معتقد بودند که برای ورود جدی به مبحث کشف و استخراج سرمایه اولیه ای در حدود ۱۰۰ میلیارد تومان

